

14.10.2013

Vrijgesteld van het griffierecht. Afschrift ter kennis gebracht in uitvoering van artikel 792 Gerechtelijk Wetboek.

DE BURGERLIJKE RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG, ZITTING HOUDENDE TE HASSELT, VIJFDE KAMER M, HEEFT HET VOLGENDE VONNIS UITGESPROKEN :

Rep. nr.: 7453
Gr. nr.: 2510

IN ZAKE A.R. nr. 11/2421/A :

DE STEDENBOUWKUNDIG INSPECTEUR VAN HET VLAAMS GEWEST, kantoor houdende te 1210 Brussel, Koning Albert II laan 19 bus 22.

Eiseres, vertegenwoordigd door mr. , advocaat te :

tegen :

1. fabrieksarbeider, geboren te
op wonende te

2. , schoonmaker, geboren te
) op : i, wonende te

3. , zonder beroep, geboren t op
, wonende te]

4. , ingeschreven in de K.B.O. onder het nummer
met zetel te

Verweerders, eerste verweerder vertegenwoordigd door mr. advocaat te
, vierde verweester vertegenwoordigd door mr.
loco , advocaat te :

Derde en vierde verweerders niet verschijnende noch iemand voor hen.

VOLGT HET VONNIS :

Gelet op:

- het exploit van dagvaarding van 10 augustus 2011 van gerechtsdeurwaarder te overgeschreven op het eerste hypotheekkantoor te op 16 augustus 2011;
- de beschikking van 20 augustus 2012 tot regeling van conclusietermijnen en bepaling van rechtsdag bij toepassing van de artikelen 747,§2 Ger. W.;
- de conclusies en de stukken van partijen.

* * * * *

I. Voorgaanden en vordering :

1. Eerste verweerster, was de eigenaar van een woning met grond gelegen te , gekadastréerd

Krachtens zijn conclusies neergelegd ter griffie op 10 oktober 2012, betwist eerste verweerder niet op zijn eigendom twee caravans voor bewoning te hebben laten plaatsen, één met een aangebouwde toiletruimte en één met een aangebouwde veranda.

Tweede verweerder, bewoonde de eerste caravan en zou er de veranda tegen hebben aangebouwd.

Derde verweerder, bewoonde de tweede caravan en zou de bijkomende toiletruimte hebben opgericht.

Volgens het gewestplan is de eigendom gelegen in een gebied voor ambachtelijke bedrijven en K.M.O.'s.

Nadien verkocht eerste verweerder zijn eigendom, bij akte verleden voor notaris te op 22 oktober 2009, aan vierde verweerder, de Eerste verweerder bleef na de verkoop blijkbaar het goed wel bewonen (*de dagvaarding nam hij trouwens in ontvangst als aangestelde van de*

Op 16 september 2010 deed de lokale politie van de zone de nodige vaststellingen die voormelde feitelijke gegevens bevestigden. Het strafdossier werd

14310

door de procureur des Konings op 14 oktober 2010 evenwel zonder gevolg gesteld omwille van andere prioriteiten.

De gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur nam in januari 2011 lastens de eerste drie verweerders een herstelvordering, waarbij werd gepochteerd voor het herstel in de oorspronkelijke staat, inhoudende :

- het verwijderen van de twee caravans;
- het afbreken en verwijderen van de veranda met een oppervlakte van $\pm 2\text{m} \times 5,65\text{m}$ en een hoogte van $\pm 2,30\text{m}$;
- het afbreken en verwijderen van een toiletruimte met een oppervlakte van $\pm 1,5\text{m} \times 1,5\text{m}$ en een hoogte van $\pm 2,30\text{m}$.

De Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid verleende op 25 februari 2011 een positief advies voor vermelde herstelvordering.

2. Bij exploit van 10 augustus 2010 liet eiser overgaan tot dagvaarding.

Eiser vorderde om :

- vast te stellen dat verweerders, zonder in het bezit te zijn van een voorafgaande en uitdrukkelijke vergunning, een grond, gelegen te hebben gebruikt voor het plaatsen van een vaste inrichting;

- verweerders, solidair of de ene bij gebreke aan de andere, te veroordelen tot herstel, binnen de zes maanden na betekening van de uitspraak en op straffe van en dwangsom van € 125,00 per dag vertraging, van de plaats in zijn oorspronkelijke staat door het verwijderen van de twee caravans, het afbreken en verwijderen van de veranda met een oppervlakte van $\pm 2\text{m} \times 5,65\text{m}$ en een hoogte van $\pm 2,30\text{m}$, het afbreken en verwijderen van een toiletruimte met een oppervlakte van $\pm 1,5\text{m} \times 1,5\text{m}$ en een hoogte van $\pm 2,30\text{m}$, inclusief eventuele vloerplaat en fundamenteën, het opvullen van de bouwput met zuivere teelaarde en de verwijdering van de afbraakmaterialen van het terrein.

Bij zijn laatste conclusies neergelegd ter griffie op 10 december 2012, die ingevolge art. 748bis Ger.W. voor de toepassing van art. 780, eerste lid, 3° Ger.W., alle vorige conclusies en desgevallend de gedinginleidende akte van de partij die de conclusies neerlegt, vervangt, vordert eiser, wat het laatste punt van zijn oorspronkelijke vordering betreft, enkel nog de verwijdering van de voormelde toiletruimte.

Dit omdat verweerders, hangende het geding, reeds overgingen tot (gedeeltelijk) herstel, zoals blijkt uit de processen-verbaal van vaststelling van 9 mei 2012 en 12 november 2012.

II. Beoordeling :

1. De zaak werd overeenkomstig art. 747,§2 Ger.W. vastgesteld ter zitting van 13 mei 2013.

Tweede en derde verweerders, en hebben geen conclusies genomen, terwijl zij, noch iemand voor hen, verschenen ter zitting.

Lastens deze verweerders kan dan ook, bij toepassing van art. 747,§2, voorlaatste lid Ger.W., een vonnis op tegenspraak worden gewezen, nu alle vereisten hiervoor zijn vervuld en zulks gevorderd wordt door eiser.

2. Verweerders roepen geen middelen van onontvankelijkheid in en de rechtbank bemerkt voor het overige geen redenen die tot ambtshalve op te werpen onbevoegdheid of niet-ontvankelijkheid aanleiding zouden kunnen geven.

De vordering van eiser werd overgeschreven op het hypotheekkantoor en een positief advies van de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid van 25 februari 2011, genomen voorafgaand en met het oog op deze procedure, wordt bijgebracht.

De vordering van eiser is dan ook ontvankelijk.

3. Bij proces-verbaal van 6 februari 2013 van de inspectie RWO Limburg werd vastgesteld dat inmiddels het toilet van het terrein werd verwijderd.

Er werden wel nog een aantal zaken en materialen aangetroffen. Uit niets blijkt evenwel dat het hierbij ging om afbraakmateriaal van het kwestieuze toilet. Ze vormen evenmin het voorwerp van de herstellvordering van eiser, waarover een positief advies door de Hoge raad voor Handhavingsbeleid werd verleend.

Verweerders hebben, hangende de procedure, dan ook voldaan aan de door eiser aanhangig gemaakte herstellvordering, zodat deze zonder voorwerp geworden is.

Vermits evenwel eiser destijds de herstellvordering terecht aanhangig maakte, dienen verweerders veroordeeld te worden tot de kosten van het geding, waarbij door eiser geen rechtsplegingsvergoeding wordt gevorderd.

* * * * *

De voorschriften van de wet van 15 juni 1935 op het taalgebruik in gerechtszaken werden nageleefd.

OM DEZE REDENEN :

De rechtbank, rechtdoende op tegenspraak :

Verklaart de vordering van eiser ontvankelijk en gegrond als volgt :

Zegt voor recht dat verweerders, zonder in het bezit te zijn van een voorafgaande en uitdrukkelijke vergunning, een grond, gelegen te
, hebben gebruikt voor het plaatsen van een vaste inrichting, met name twee caravans, bestemd voor bewoning, waarvan bij de ene caravan een toiletruimte aangebouwd en bij de andere een veranda.

Stelt vast dat voor het overige de vordering van eiser zonder voorwerp geworden is ingevolge de hangende het geding door verweerders uitgevoerde herstelwerkzaamheden.

Veroordeelt verweerders tot de kosten van het geding, tot op heden vastgesteld op € 384,78 voor kosten dagvaarding in België, € 65,00 voor kosten dagvaarding in Nederland, € 140,22 voor kosten van overschrijving op het hypotheekkantoor en € 35,62 voor kosten kennisgeving gemeente.

Aldus gevonnist en uitgesproken in openbare zitting van de vijfde kamer M, op het gerechtshof te Hasselt op 14.10.2013, alwaar zetelden:

De heer , rechter, enige rechter, en

De Heer , griffier.